

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

ΠΑΣΧΑ 2013

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός
τόν Ἱερόν Κλη̃ρον
καί τόν Εὐσεβῆ λαόν
τῆς κατὰ Σισάνιον καί Σιάτισταν Ἐκκλησίας

Ἀδελφοί ἡγαπημένοι

Χριστός Ἀνέστη!

Γι'αὐτό κυποῦν γλυκόλαλα οἱ καρμπάνες! Γιά νά σκορπίσουν παντοῦ τό μήνυμα. Τό μήνυμα τῆς ζωῆς καί τῆς ἐλευθερίας. Τῆς ἐλευθερίας ἀπέναντι στόν χειρότερο δυνάστη τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, τόν θάνατο. «Ποῦ εἶναι θάνατε τό κεντρί σου μέ τό ὁποῖο νέκρωνες τόν ἄνθρωπο; Ποῦ εἶναι Ἄδῃ ἡ νίκη σου ἀπέναντι στό Χριστό πού πίστεψες ὅτι τόν νίκησες» ἐρωτᾷ θριαμβικά ὁ Ἱερός Χρυσόστομος καί προσθέτει: **«Ἀνέστη Χριστός καί σύ καταβέβλησαι! Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος»!**

Τώρα ὁ μέχρι χθές ἰσχυρός Ἄδης κλαίει καί φωνάζει: **«μέ συνέφερε νά μή δεχθῶ σιά σπλάχνα μου τόν Γιό τῆς Μαρίας. Ἐγώ τόν δέχθηκα σάν ἓνα συνηθισμένο νεκρό καί αὐτός μου κατάργησε τήν ἐξουσία καί τή δύναμν. Ἄδειασε τοὺς τάφους ὁ καρφωμένος ἐπάνω στό σταυρό».** Δέν κατάλαβε ὁ Ἄδης ὅτι ὁ Σταυρός ἦταν τό λαμπροφόρο στρατήγημα τοῦ Χριστοῦ μέ τό ὁποῖο νίκησε τόν θάνατο καί κατήργησε τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, δηλαδή τόν Διάβολο. Γιά τόν Χριστό ὁ Σταυρός ἦταν ἡ θύρα γιά νά κατέβει στόν Ἄδῃ καί γιά νά ἐλευθερώσει τοὺς ἀπ'αἰῶνος δεσμίους. Γιά τοὺς ἀνθρώπους ὁ Σταυρός ἦταν ἡ σκάλα γιά νά ἀνέβουν ἀπό τὸν Ἄδῃ σὲν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δίνει πλέον νόημα στή ζωή μας. Δείχνει ὅτι τό τέλος μας δέν εἶναι ὁ θάνατος, ἀλλὰ ἡ ζωή καί τό περισσόν τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ἀχρηστεύει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἀνθρώπου καί ἀποκαθιστᾷ τό ἀνθρώπινο πρόσωπο σὲν ἀρχική του θεοείδία. Γι'αὐτό καί ἐμεῖς μέ τὰ λόγια τοῦ ψαλμωδοῦ ἐπιβεβαιώνουμε: **«Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ**

μισοῦντες αὐτόν». Μέ τήν Ἀνάστασις δηλαδή τοῦ Χριστοῦ σκορπίζονται οἱ ἐχθροί του καί φεύγουν μπροστά ἀπό τό πρόσωπο Του αὐτοί πού τόν μίσησαν καί Τόν μισοῦν. Σάν τόν καπνὸ πού κάποια στιγμή λερώνει τό περιβάλλον, ἀλλὰ ἀμέσως ἐκλείπει στοῖ φύσημα τοῦ ἀνέμου, σάν τό κερί πού λιώνει καί χάνεται ἀπό τήν θερμότητα τῆς φλόγας, ἔτσι χάνονται καί θά καθοῦν οἱ ἁμαρτωλοὶ καί θά γεμίσουν χαρά οἱ καρδιές τῶν δικαίων». Καί στοῖ τέλος μᾶς προτρέπει: **«Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ»** Αὕτη δηλαδή τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τήν ὁποία ἐποίησε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς, ἃς ἀφήσουμε τήν καρδιά μας νά γεμίσει ἀπό ἀγαλλίασι καί εὐφροσύνη πνευματική.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀπέδειξε ὅτι δικαιολογημένα ἐμπιστευθήκαμε τό πρόσωπό Του. Δέν μᾶς γέλασε. Εἶναι πραγματικά ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού εἶπε καί ἔγιναν τὰ πάντα, πού διέταξε καί κτίσθηκαν καί πού γιά μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί γιά τὴ σωτηρία μας ἔγινε ἄνθρωπος, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Θεάνθρωπος κατέκρινε τὴ δική μας ἁμαρτία στὴ δική Του σάρκα ἐπάνω στοῖ Σταυρό, μπῆκε στοῖ χῶρο τοῦ δικοῦ μας θανάτου καί μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ δεσμά του, καταργώντας στοῖ τέλος καί τὸν ἴδιο τὸν θάνατο. Μέ τήν ὅλη Του πορεία ἀπὸ τὴν Φάτιν τῆς Βηθλεέμ, τὴν ἄνοδο στοὺν Γολγοθὰ, τὴν κάθοδο στοὺν Ἄδη καί τὴν Ἀνάστασις Του μᾶς ὁδηγεῖ στὴν Βασιλεία Του. Ἀποδείχθηκε μέ τὸν τρόπο αὐτό ὁ μόνος ἱκανὸς νά μᾶς σώσει, ὁ μόνος εἰλικρινὴς φίλος μας, ὁ μόνος ἀληθινὸς Φιλάνθρωπος.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ μόνος πού ἀξίζει τὴν ἐμπιστοσύνη μας καί αὐτό ἃς τό κρατήσουμε καλά.

Ἐορτάζουμε καί ἐφέτος τὴν Ἀνάστασις σέ μιὰ δύσκολη ἐποχὴ καί γιά τὴν χώρα μας καί γιά τὸν κόσμον μας γενικώτερα καί εἶναι σημαντικό νά δοῦμε καλά γιατί ὑποφέρουμε. Δέν εἶναι δύσκολη ἡ ἐποχὴ μας γιατί ναυαγήσαμε οἰκονομικά. Εἶναι δύσκολη γιατί χρεωκοπήσαμε πνευματικά. Γιατί σκοτίσθηκε ὁ νοῦς μας καί ἐμολύνθη ἡ ἀσύνητος καρδιά μας. Πιστέψαμε ὅτι τὰ ξέραμε ὅλα καί δέν εἶχαμε ἀνάγκη κανένα Θεό καί τελικὰ ἀποδείχθηκε ὅτι δέν γνωρίζαμε τίποτα γι'αὐτό καί ναυαγήσαμε.

Ἡ πρώτη λοιπὸν αἰτία τῆς ἀποτυχίας μας εἶναι ἡ δική μας προδοσία ἀπέναντι στοὺν Χριστό. Ἀποστατήσαμε ἀπὸ ἀλαζονεία, Τόν προδώσαμε ἀπὸ ὑστεροβουλία, πιστέψαμε πῶς δέν Τόν εἶχαμε ἀνάγκη. Πόσο δίκαιο εἶναι το παράπονό Του: **«Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν».** Ἔτρεξαν πίσω ἀπὸ ἀνύπαρκτους καί ἀλλότριους Θεούς. Πιστέψαμε ὅτι εἴμασταν ἔξυπνοι ἀλλὰ ἀποδείχθηκαν ἀνόητοι. Ἐπιλέξαμε, ὅπως εἶπα καί ἄλλοτε, τοὺς Βαραββᾶδες καὶ ὄχι τὸν Χριστό. Ἐπιλέξαμε τοὺς ληστές καὶ ὄχι Τόν εὐεργέτη μας. Δέν ἐπιλέξαμε τὸν Χριστό ἀλλὰ τοὺς ἀντίχριστους. Καί αὐτοὶ μᾶς ἀντιμετωπίζουν χωρὶς ἔλεος, χωρὶς συμπάθεια. Καί αὐτοὶ παίρνουν τό ψωμί ἀπὸ τό στόμα τῶν παιδιῶν μας, μᾶς σπρώχνουν στὴν ἀπόγνωση. Προσπαθοῦν νά μᾶς ὑποτάξουν καί νά μᾶς συντρίψουν. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπιβεβαιώνεται: **«τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος».**

Ἡ δεύτερη αἰτία πού εἶναι καί ἡ πηγή τῆς πρώτης εἶναι ὁ σκοτισμένος νοῦς μας. Δέν κατανοήσαμε τό ἀπλό. Ὅτι μιά ζωή πού τελειώνει στόν θάνατο δέν ἔχει κανένα νόημα ὅσο κι'άν τήν περάσουμε ὥραϊα. Νόημα ὑπάρχει μόνο ἐκεῖ πού ὁ θάνατος ἔχει νικηθεῖ. Ἐμεῖς ἐγκλωβιστήκαμε στή γῆ καί χάσαμε τόν οὐρανό. Τσακωνόμασταν γιά μιά θέση μέσα στό σκοτάδι. Περπατώντας μέσα στό σκοτάδι πληγώσαμε καί πληγωθήκαμε. Καί ἐδῶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καίριος: **«ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα, σύντριμα καί ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καί ὁδόν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν»**. Σκληρά τά πόδια μας χύνουμε ὁ ἓνας τό αἷμα τοῦ ἄλλου. Συντρίμμια καί ταλαιπωρία οἱ δρόμοι μας, ὁδόν εἰρήνης δέν γνωρίσαμε»

Λησμονήσαμε ὅτι μακάριος εἶναι ὁ λαός ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ Θεός εἶναι βοηθός. Λησμονήσαμε ὅτι τό γένος μας ἐμεγαλύνθη ὅταν ὁ Θεός τῆς εἰρήνης καί τῆς ἀγάπης ἦταν ὁδηγός στό δρόμο τῆς ζωῆς. Λησμονήσαμε ὅτι στά ἐκάστοτε χρόνια τῆς δοκιμασίας σ'Ἐκεῖνον στηριχθήκαμε, Ἐκείνου τήν βοήθεια ἐζητήσαμε. Παρασυρμένοι ἀπό ἀπίστευτα ἀνθρωπάκια, ἀπό ἀνθρώπους πού ἐκφράζουν τό τίποτα σταθήκαμε ἀλαζονικά ἀπέναντι στήν πίστη, οἰήσαμε ἀπό τόν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς μας τό μέτρο τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας μας, τόν Ἐνανθρωπήσαντα, Σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Κύριο μας καί γίναμε καί ἐμεῖς τίποτα.

Ὅμως σήμερα γιορτάζουμε! Ὁ Χριστός Ἀνέστη! Μάταια τόν κατεδίκασαν σέ θάνατο! Μάταια σφράγισαν μέ τήν κουστωδία τόν τάφο. **«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωή ἐκ τάφου ἀνάτειλε»**. Ὁ Χριστός Ἀνέστη! Καί ἐμεῖς σήμερα γιορτάζουμε! Καί γιορτάζουμε γιατί ὅποιος ἐνωθεῖ μέ τόν Χριστό ἔχει τήν ἴδια μέ Αὐτόν πορεία. Ἐκ τῶν δοκιμασιῶν καί τοῦ θανάτου πορεύεται στή ζωή.

Γιορτάζουμε καί ἀντιλοῦμε δύναμη ἀπό τόν Ἀναστημένο Χριστό γιά νά σταθοῦμε ὀρθιοι στήν λαίλαπα τῆς σύγχρονης πραγματικότητας. Ἐχουμε τήν ἐμπειρία τῶν ἁγίων μαρτύρων μας καί μαζί τους ἀντιστεκόμαστε στούς σύγχρονους τυράννους λέγοντας: **«ἡμεῖς στρατευόμεθα τῶν Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων. Εἰ καί πυρί καί βασάνοις ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τήν δύναμιν»**.

Τώρα, μέ τήν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ τά πάντα γέμισαν φῶς! Αὐτό τό φῶς ἄς πάρουμε καί ἄς ἀνάψουμε τήν λαμπάδα τῆς ψυχῆς μας, ἄς φωτίσουμε τόν σκοτισμένο νοῦ μας καί ἄς πορευθοῦμε τόν δρόμο τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας!

Μέ ἀναστάσιμες εὐχές

ὁ Ἐπίσκοπος Σας

Ἱ. Σιμεὺς Διατίετης Παῖς